

مأموریت 171#؛ فطرس 187#؛ پس از آنکه توسط امام حسین (ع) شفاعت یافت

شناسه خبر : ۱۲۵۳۷۴ دوشنبه ۲۳ بهمن ۱۴۰۲ - ۱۷:۱۰

یکی از احادیث مربوط به فطرس ملک در کتاب کامل الزیارات ابن قولویه آمده است. وی از برجسته‌ترین چهره‌های راویان شیعه در قرن چهارم هجری و یکی از بهترین شاگردان شیخ کلینی صاحب کتاب «الکافی» و نیز از برجسته‌ترین مشایخ شیخ مفید است.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، ماجرای شفاعت فطرس ملک توسط امام حسین علیه السلام ماجرای است که روایت‌های متعددی را به خود اختصاص داده است. یکی از احادیثی که در این زمینه وجود دارد، در کتاب کامل الزیارات ابن قولویه است. وی از برجسته‌ترین چهره‌های راویان شیعه در قرن چهارم هجری و یکی از بهترین شاگردان شیخ کلینی صاحب کتاب «الکافی» و نیز از برجسته‌ترین مشایخ شیخ مفید است. علما و فقهای شیعه برای او احترام خاصی قائلند و توثیق بسیاری از راویان شیعه به دلیل روایت او از آنهاست. شیخ مفید از او به نیکی یاد کرده است. این روایت را در

ادامه می خوانیم:

ابراهیم بن شعیب میثمی نقل می کند شنیدم امام صادق علیه السلام فرمود «هنگامی که حسین بن علی متولد شد، حق تعالی به جبرئیل امر فرمود که در ضمن هزار فرشته دیگر به زمین فرود آید و از طرف خدا و خودش به رسول خدا صلی الله علیه و آله تهنیت بگوید. حضرت فرمود: محل فرود آمدن جبرئیل جزیره ای بود در میان دریایی و در آن جزیره ملکی به نام «فطرس» می زیست که از حاملان عرش محسوب می شد و حق تعالی او را بر انجام کاری مبعوث کرد و چون وی در به جا آوردن آن سستی کرد، بالش شکسته شد و در آن جزیره افتاد و مدت 600 سال خداوند را عبادت می کرد تا امام حسین علیه السلام متولد شد.

«فطرس» به جبرئیل عرضه داشت: کجا می روی؟ جبرئیل فرمود: خداوند متعال بر محمد صلی الله علیه و آله نعمتی عنایت فرموده و من را برای گفتن تهنیت از جانب خودش و خودم به نزد آن جناب فرستاده اکنون محضر مبارک آن حضرت می روم. «فطرس» عرضه داشت: ای جبرئیل، من را با خودت ببر شاید رسول خدا برای من دعاء فرماید.

حضرت فرمود: جبرئیل «فطرس» را با خود برد و هنگامی که به مکان رسول خدا رسید، «فطرس» را بیرون گذارد و خودش محضر مبارک آن حضرت مشرف شد و از ناحیه خدا و خود به حضرتش تهنیت گفت و سپس حال «فطرس» را گزارش داد. رسول خدا فرمود: ای جبرئیل او را داخل کن. جبرئیل او را داخل کرد و او حال خود را برای آن جناب بازگو کرد. پیامبر صلی الله علیه و آله برایش دعاء کرد و فرمود: بال شکسته ات را به این مولود (در روایتی دیگر، گهواره ایشان) بکش و به جای خودت برگرد. حضرت فرمود: «فطرس» بال شکسته اش را به امام حسین علیه السلام (در روایتی دیگر گهواره ایشان) کشید و سالم شد و به هوا پرواز کرد و (با خوشحالی) گفت:

ای رسول خدا، این ماجرا حتمی است که امت شما این مولود را خواهند کشت و در مقابل حقّی که این مولود بر من دارد، ملتزم هستم هر زائری که او را زیارت کند، زیارتش را به آن حضرت رسانده و هر سلام کننده ای که به حضرتش سلام کند، سلامش را به محضرش ابلاغ کرده و هر کسی که به ایشان سلام گوید، آن را به حضورش عرضه کنم. این را گفت و بالا رفت. (کامل الزیارات، ص 66)

ماجرای فطرس ملک در این روایت حاوی چند پیام است:

1. خداوند به خاندان وحی اذن شفاعت داده است.

2. تمام خلائق برای شفاعت محتاج پیامبر صلی الله علیه و آله و خاندان مطهر ایشان هستند.
3. امام حسین علیه السلام، مصباح هدایت و کشتی نجات نه تنها برای انسان ها بلکه برای تمام موجودات ذی شعور همچون ملائک است.
4. نقش امام حسین علیه السلام طبق حکمت خداوند در شفاعت و دستگیری بسیار ویژه و خاص است؛ این ویژگی بوده، هست و تا قیامت خواهد بود.
5. هر انسانی در هر شرایطی می تواند از شفاعت حسینی بهره برد تا خطاهایش ترمیم شود؛ نمونه آن را در گذشته و تاریخ معاصر بارها دیدیم و یا در داستان ها خواندیم و در منابر شنیدیم.
6. شفاعت حسینی همراه با عزت دادن و تکریم شفاعت شونده است؛ همچنان که فطرس ملک مقرب درگاه خدا شد و نقش ویژه ای را در قبال زائران امام حسین علیه السلام ایفا کرد.

انتهای پیام/

انتهای پیام/